

**80/934/EOEF: Konvention om, hvilken lov der skal anvendes paa kontraktlige forpligtelser aabnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980
Konsolideret udgave**

EF-Tidende NR. L 266 Af 09/10/1980 S. 0001 - 0019

*Den spanske specialudgave...: Kapitel 1 Bind 3 S. 36
Den portugisiske specialudgave: Kapitel 1 Bind 3 S. 36*

RAADET - KONVENTION OM, HVILKEN LOV DER SKAL ANVENDES PAA KONTRAKTLIGE FORPLIGTELSE aabnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980
(80/934/EOEF)

PRAEAMBEL

DE HOEJE KONTRAHERENDE PARTER i traktaten om oprettelse af Det europaeiske oekonomiske Faellesskab er -

I BESTRAEBELSE PAA inden for den internationale privatrets omraade at fortsaette det lovharmoniseringsarbejde, som allerede er gjort inden for Faellesskabet, saerlig vedroerende retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgoerelser, og

I OENSKET OM at gennemfoere ensartede regler om, hvilken lov der skal anvendes paa kontraktlige forpligtelser -

BLEVET ENIGE OM FOELGENDE BESTEMMELSER:

**AFSNIT I
KONVENTIONENS ANVENDELSESOMRAADE**

**Artikel 1
Konventionens anvendelsesomraade**

1. Bestemmelserne i denne konvention finder anvendelse paa kontraktlige forpligtelser i alle situationer, hvor der skal foretages et valg mellem lovene i forskellige lande.

2. De finder ikke anvendelse paa

- a) spoergsmaal vedroerende fysiske personers rets eller handleevne, dog med forbehold af artikel 11;
- b) kontraktlige forpligtelser vedroerende:
 - testamenter og arv,
 - formueforholdet mellem aegtefaeller,
 - rettigheder og forpligtelser, som udspringer af familieforhold, slaegtskab, aegteskab eller svogerskab, herunder underholdsforpligtelser over for boern foedt uden for aegteskab;

- c) forpligtelser ifølge vekslers, checks og ordregældsbreve eller ifølge andre omsætningspapirer i det omfang, forpligtelserne ifølge sådanne andre omsætningspapirer udspringer af deres negotiable karakter;
- d) voldgifts og værnetingsaftaler;
- e) spørgsmål, der er omfattet af reglerne om selskaber, foreninger og andre juridiske personer, herunder spørgsmål om disses stiftelse ved registrering eller på anden måde, deres handleevne, interne organisation og opløsning samt om ledelsens eller deltagernes personlige ansvar i denne egenskab for selskabets, foreningens eller den juridiske persons forpligtelser;
- f) spørgsmålet om, hvorvidt en mellemmand kan binde sin principal, eller hvorvidt et organ for et selskab, en forening eller en anden juridisk person kan binde denne over for tredjemand;
- g) stiftelse af »trusts« eller forholdet mellem stiftere, »trustees« og begunstigede;
- h) bevisspørgsmål og processuelle spørgsmål, dog med forbehold af artikel 14.

3. Bestemmelserne i denne konvention finder ikke anvendelse på forsikringsaftaler, som dækker risici beliggende i Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater. Ved afgørelsen af, om en risiko er beliggende i disse stater, skal domstolen anvende sin egen interne ret.

4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på aftaler om genforsikring.

Artikel 2

Anvendelse af loven i en ikke-kontraherende stat

Den lov, som udpeges i denne konvention, skal finde anvendelse, selv om det er loven i en ikke-kontraherende stat.

AFSNIT II

ENSARTEDE REGLER

Artikel 3

Lovvalg ved aftale

1. En aftale er underkastet den lov, som parterne har vedtaget. Lovvalget skal være udtrykkeligt eller fremgaa med rimelig sikkerhed af kontraktens bestemmelser eller omstændighederne i øvrigt. Parternes lovvalg kan omfatte hele aftalen eller kun en del deraf

2. Parterne kan på et hvilket som helst tidspunkt vedtage, at aftalen skal være underkastet en anden lov end den, der forud skulle anvendes enten ifølge et tidligere lovvalg i henhold til denne artikel eller i medfør af andre bestemmelser i denne konvention. Parternes vedtagelse efter aftalens indgåelse om at underkaste aftalen en anden lov fratager ikke aftalen dens gyldighed med hensyn til form ifølge artikel 9 og kan ikke gribe ind i tredjemands rettigheder.

3. Parternes aftale om anvendelse af loven i et fremmed land kan, uanset om de tillige har indgået aftale om værneting i et fremmed land, hvis alle andre omstændigheder af betydning på aftaletidspunktet kun har tilknytning til et enkelt land, ikke medføre tilsidesættelse af sådanne regler i dette lands lov, som ikke kan fraviges ved aftale, herefter benævnt »ufravigelige regler«.

4. Spørgsmaal om eksistens og gyldighed af parternes samtykke til, at en bestemt lov skal anvendes, afgøres efter bestemmelserne i artikel 8, 9 og 11.

Artikel 4

Lovvalget i mangel af aftale herom

1. I det omfang der ikke er foretaget et gyldigt lovvalg i henhold til artikel 3, er aftalen underkastet loven i det land, som den har sin nærmeste tilknytning til. Hvis en del af aftalen, som kan adskilles fra resten af aftalen, har nærmere tilknytning til et andet land, kan loven i dette land dog undtagelsesvis bringes i anvendelse paa denne del af aftalen.

2. Med forbehold af stk. 5 er der formodning for, at aftalen har sin nærmeste tilknytning til det land, hvor den part, som skal præstere den for aftalen karakteristiske ydelse, paa tidspunktet for aftalens indgaaelse har sin bopæl eller, hvis det drejer sig om et selskab, en forening eller en anden juridisk person, sit hovedsæde. Indgås aftalen som led i denne parts erhvervsvirksomhed, gælder formodningen dog det land, hvor hovedforretningsstedet er beliggende, eller, hvis ydelsen efter aftalen skal erlægges fra et andet forretningssted end hovedforretningsstedet, det land, hvor dette andet forretningssted er beliggende.

3. Uanset stk. 2 er der i det omfang, aftalens genstand er, en ret over fast ejendom, herunder en brugret, formodning for, at aftalen har sin nærmeste tilknytning til det land, hvor den faste ejendom er beliggende.

4. Formodningen i stk. 2 gælder ikke for aftaler om transport af gods. Der er for saadanne aftaler formodning for, at aftalen har sin nærmeste tilknytning til det land, hvor transportøren paa tidspunktet for aftalens indgaaelse har sit hovedforretningssted, hvis dette land tillige er det land, hvor laste eller lossestedet eller afladerens hovedforretningssted er beliggende. Ved anvendelse af dette stykke skal certepartier for en enkelt rejse og andre aftaler, der har transport af gods som hovedformaal, anses for aftaler om transport af gods.

5. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis det ikke kan afgøres, hvad der er den for aftalen karakteristiske ydelse. Der skal ses bort fra formodningerne i stk. 2, 3 og 4, hvis det af omstændighederne som helhed fremgaar, at aftalen har en nærmere tilknytning til et andet land.

Artikel 5

Visse forbrugeraftaler

1. Denne artikel finder anvendelse paa aftaler om levering til en person (»forbrugeren«) af loesoeregenstande eller tjenesteydelser med henblik paa en anvendelse, der maa anses at ligge uden for hans erhvervsmaessige virksomhed, eller om ydelse af kredit til et saadant formaal.

2. Uanset artikel 3 kan parternes lovvalg ikke medføre, at forbrugeren berøves den beskyttelse, der tilkommer ham i medfør af ufravigelige regler i loven i det land, hvor han har sin bopæl,

- saafremt der i dette land forud for aftalens indgaaelse er fremsat særligt tilbud over for ham eller er foretaget reklamering, og han dér har foretaget de handlinger, der fra hans side er nødvendige for aftalens indgaaelse, eller

- saafremt den anden part eller dennes repraesentant har modtaget forbrugerens bestilling i dette land, eller
- saafremt aftalen angaar salg af loesoeregenstande, og forbrugeren er rejst fra dette land til et andet land og har afgivet sin bestilling dér, under forudsætning af at forbrugerens rejse var arrangeret af sælgeren med det formaal at formaa forbrugeren til at afslutte koeb.

3. Uanset artikel 4 er en aftale, der er omfattet af naervaerende artikel, i mangel af et lovvalg i henhold til artikel 3 undergivet loven i det land, hvor forbrugeren har sin bopael, saafremt den er indgaaet under de i stk. 2 naevnte omstaendigheder.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse paa

- a) transportaftaler;
- b) aftaler om levering af tjenesteydelser, saafremt disse udelukkende skal praesteres i et andet land end det, hvor forbrugeren har sin bopael.

5. Uanset stk. 4 finder denne artikel anvendelse paa aftaler, hvorved der for en samlet pris ydes en kombination af rejse og ophold.

Artikel 6

Individuelle arbejdsaftaler

1. Uanset artikel 3 kan parternes lovvalg i arbejdsaftaler ikke medfoere, at arbejdstageren beroeves den beskyttelse, der tilkommer ham i medfoer af ufravigelige regler i den lov, som i henhold til stk. 2 ville finde anvendelse i mangel af et lovvalg.

2. Uanset artikel 4 er en arbejdsaftale i mangel af et lovvalg i henhold til artikel 3 undergivet

a) loven i det land, hvor arbejdstageren ved opfyldelsen af aftalen saedvanligvis udfoerer sit arbejde, selv om han midlertidigt er beskaeftiget i et andet land, eller,

b) hvis arbejdstageren ikke saedvanligvis udfoerer sit arbejde i et bestemt land, loven i det land, hvor det forretningssted, som har antaget arbejdstageren, er beliggende,

medmindre det af omstaendighederne som helhed fremgaar, at aftalen har en naermere tilknytning til et andet land, i hvilket fald loven i dette land finder anvendelse.

Artikel 7

Ufravigelige regler

1. Ved anvendelse af loven i et bestemt land i henhold til denne konvention kan ufravigelige regler i loven i et andet land, som forholdet har en naer tilknytning til, tillægges virkning, saafremt og i det omfang disse regler ifoelge dette lands ret skal anvendes uden hensyn til, hvilket lands lov der i oevrigt skal anvendes paa aftalen. Ved afgoerelsen af, om der boer tillægges saadanne ufravigelige regler virkning, skal der tages hensyn til deres art og formaal og til foelgerne af, at de anvendes eller ikke anvendes.

2. Denne konvention medfoerer ingen begrænsninger i anvendelsen af regler i domstolslandets lov i tilfaelde, hvor disse er ufravigelige uden hensyn til, hvilket lands lov der i oevrigt skal anvendes paa aftalen.

Artikel 8

Materiel gyldighed

1. Spørgsmaal om eksistens og gyldighed af en aftale eller af en bestemmelse i en aftale afgøres efter den lov, som i henhold til denne konvention skulle anvendes, hvis aftalen eller bestemmelsen var gyldig.
2. En part kan dog paaberaabe sig loven i det land, hvor han har sin bopæl, for at godtgøere, at han ikke har samtykket i aftalen eller bestemmelsen, saafremt det af omstaendighederne fremgaar, at det ikke ville vaere rimeligt at bestemme virkningen af hans adfaerd efter den i stk. 1 angivne lov.

Artikel 9

Gyldighed med hensyn til form

1. En aftale, der er indgaaet mellem personer, som befinder sig i samme land, er gyldig med hensyn til form, hvis den opfylder formkravene i den lov, som skal anvendes paa aftalen i henhold til denne konvention, eller i loven i det land, hvor aftalen er indgaaet.
2. En aftale, der er indgaaet mellem personer, som befinder sig i forskellige lande, er gyldig med hensyn til form, hvis den opfylder formkravene i den lov, som skal anvendes paa aftalen i henhold til denne konvention, eller i loven i et af de paagaeldende lande.
3. Naar en aftale er indgaaet ved repraesentant, skal der ved anvendelsen af stk. 1 og 2 lægges vægt paa det land, hvor repraesentanten befandt sig ved aftalens indgaaelse.
4. En viljeserklaering vedroerende en eksisterende eller paataenkt aftale er gyldig med hensyn til form, hvis den opfylder formkravene i den lov, som er eller ville vaere anvendelig paa aftalen i henhold til denne konvention, eller i loven i det land, hvor den paagaeldende viljeserklaering blev afgivet.
5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse paa aftaler, som er omfattet af artikel 5, og som er indgaaet under de i artikel 5, stk. 2, naevnte omstaendigheder. Saadanne aftalers gyldighed med hensyn til form afgøres efter loven i det land, hvor forbrugeren har sin bopæl.
6. Uanset stk. 1-4 er en aftale, hvis genstand er en ret over fast ejendom, herunder en brugsret, undergivet saadanne ufravigelige formkrav i loven i det land, hvor ejendommen er beliggende, som ifølge denne lov skal iagttages, uanset i hvilket land aftalen indgaaes, og uanset hvilken lov der i oevrigt skal anvendes paa aftalen.

Artikel 10

Omraadet for den anvendelige lov

1. Den lov, som skal anvendes i henhold til artikel 3- 6 og 12, skal navnlig anvendes paa spørgsmaal om
 - a) fortolkning;
 - b) opfyldelse;

- c) virkningerne af misligholdelse, herunder erstatningsudmåling i det omfang, denne reguleres af retsregler, dog kun inden for grænserne af de beføjelser, som tilkommer domstolen efter dens processuelle regler;
- d) de forskellige ophøersmaader for forpligtelser, herunder forældelse og anden rettighedsfortabelse som følge af fristoverskridelse;
- e) virkningerne af aftalens ugyldighed.

2 For saa vidt angaar fremgangsmaaden ved opfyldelse og foranstaltninger i anledning af mangel fuld opfyldelse, skal der tages hensyn til loven paa det sted, hvor opfyldelsen sker.

Artikel 11

Manglende handleevne

Naar en aftale er indgaaet mellem personer, der befinder sig i samme land, kan en fysisk person, som ville have handleevne efter loven i dette land, kun paaberaabe sig sin manglende handleevne efter en anden lov, saafremt den anden aftalepart ved aftalens indgaaelse var eller burde have vaeret klar over denne manglende handleevne.

Artikel 12

Overdragelse af fordringer

1. Overdragerens og erhververens indbyrdes forpligtelser i henhold til en aftale om overdragelse af en fordring mod en anden person (»skyldneren«) er undergivet den lov, som i henhold til denne konvention skal anvendes paa aftalen mellem overdrageren og erhververen.
2. Den lov, som finder anvendelse paa den overdragne fordring, afgoer spoergsmaal om fordringens overdragelighed, forholdet mellem erhververen og skyldneren, betingelserne for, at overdragelsen kan goeres gaeldende mod skyldneren, samt spoergsmaal om, hvorvidt skyldneren er blevet frigjort for sine forpligtelser.

Artikel 13

Subrogation

1. Naar en person (»fordringshaveren«) har en ved aftale stiftet fordring mod en anden (»skyldneren«), og en tredjemand er forpligtet til at fyldestgoere fordringshaveren eller har fyldestgjort denne i henhold til en saadan forpligtelse, skal den lov, som finder anvendelse paa tredjemandens forpligtelse til at fyldestgoere fordringshaveren, afgoere, hvorvidt tredjemanden over for skyldneren kan udoeve de rettigheder, som fordringshaveren havde mod skyldneren efter den lov, som skal anvendes paa forholdet mellem disse, og, i beskraeftende fald, hvorvidt han kan goere dette i fuldt eller kun i begraenset omfang.
2. Samme regel finder anvendelse, hvor flere personer er forpligtede ifoelge den samme ved aftale stiftede fordring, og en af disse har fyldestgjort fordringshaveren.

Artikel 14

Bevisbyrde m.v.

1. Lovvalget i henhold til denne konvention omfatter ogsaa lovformodnings og bevisbyrderegler, som opstilles i kontraktretten i den lov, som skal anvendes i henhold til konventionen.

2. Bevis for en aftale eller en viljeseerklæring kan føres ved ethvert bevismiddel, som er anerkendt i domstolslandets lov eller i en af de i artikel 9 angivne love, i henhold til hvilken aftalen eller viljeseerklæringen er gyldig med hensyn til form, forudsat at saadan bevisførelse kan gennemføres for domstolen.

Artikel 15

Udelukkelse af renvoi

Hvor konventionen foreskriver anvendelse af loven i et bestemt land, skal dette forstås som en henvisning til de i dette land gældende retsregler med undtagelse af landets internationalprivatretnlige regler.

Artikel 16

Ordre public

Anvendelse af en regel i en ved konventionen udpeget lov kan kun undlades, saafremt denne anvendelse ville være åbenbart uforenelig med grundlæggende retsprincipper (»ordre public«) i domstolslandet.

Artikel 17

Ingen tilbagevirkende kraft

Denne konvention skal i en kontraherende stat anvendes paa aftaler, der er indgaaet efter det tidspunkt, hvor konventionen er traadt i kraft i den paagældende stat.

Artikel 18

Ensartet fortolkning

Ved fortolkningen og anvendelsen af de foranstaaende ensartede regler skal der tages hensyn til deres internationale karakter og til det ønskelige i, at der opnaas ensartethed ved deres fortolkning og anvendelse.

Artikel 19

Stater med mere end ét retssystem

1. Omfatter en stat flere territoriale enheder, som hver har sine egne retsregler vedroerende kontraktlige forpligtelser, skal hver territorial enhed anses for et land ved fastlæggelsen af den lov, som skal anvendes i henhold til konventionen.

2. En stat, i hvilken forskellige territoriale enheder har deres egne retsregler vedroerende kontraktlige forpligtelser, er ikke forpligtet til at anvende konventionen i tilfaelde, hvor der alene er tale om valg mellem lovene i saadanne enheder.

Artikel 20

Forrang for faelleskabsret

Denne konvention beroer ikke anvendelsen af bestemmelser, som paa saerlige omraader fastsaetter lovvalgsregler vedroerende kontraktlige forpligtelser, og som er eller bliver optaget i retsakter fra De europaeiske Faelleskabers institutioner eller i nationale love, der er harmoniserede til gennemfoerelse af saadanne retsakter.

Artikel 21

Forholdet til andre konventioner

Denne konvention er ikke til hinder for anvendelse af internationale konventioner, som en kontraherende stat er eller bliver deltager i.

Artikel 22

Forbehold

1. En kontraherende stat kan paa tidspunktet for undertegnelse, ratifikation, accept eller godkendelse forbeholde sig ret til ikke at anvende

- a) artikel 7, stk. 1;
- b) artikel 10, stk. 1, litra e.

2. En kontraherende stat kan ogsaa tage et eller flere af disse forbehold i forbindelse med en meddelelse i medfoer af artikel 27, stk. 2, om udvidelse af konventionen og kan herved begrænse virkningen af forbeholdet til alle eller nogle af de i meddelelsen naevnte omraader eller territorier.

3. En kontraherende stat kan paa et hvilket som helst tidspunkt tilbagekalde et forbehold, den har taget; forbeholdet ophoerer med at have virkning den foerste dag i den tredje kalendermaaned efter meddelelsen om tilbagekaldelsen.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

1. Hvis en kontraherende stat, efter at konventionen er traadt i kraft for denne stat, oensker at gennemfoere en ny lovvalgsregel for en saerlig art aftaler, som er omfattet af konventionen, skal den give de oevrige stater, som har undertegnet konventionen, meddelelse om sin hensigt gennem generalsekretæren for Raadet for De europaeiske Faelleskaber.

2. Enhver stat, der har undertegnet konventionen, kan inden for en frist paa seks maaneder fra datoen for meddelelsen til generalsekretaeren anmode denne om at foranstalte konsultation er mellem de stater, der har undertegnet konventionen, med henblik paa opnaaelse af enighed.

3. Har ingen af de stater, der har undertegnet konventionen, anmodet om konsultationer inden for den naevnte frist, eller er der ikke inden to aar fra datoen for meddelelsen til generalsekretaeren opnaaet enighed under konsultationerne, kan den paagaeldende kontraherende stat aendre sin lovgivning som tilkendegivet. De af staten truffne foranstaltninger skal gennem generalsekretaeren for Raadet for De europaeiske Faellesskaber meddeles de oevrige stater, som har undertegnet konventionen.

Artikel 24

1. Hvis en kontraherende stat, efter at konventionen er traadt i kraft for denne stat, oensket at blive deltager i en multilateral konvention, der som sit hovedformaal eller et af sine hovedformaal har at fastlaegge internationalprivatretlige regler vedroerende spoergsmaal, som er omfattet af denne konvention, finder den i artikel 23 foreskrevne procedure tilsvarende anvendelse. Dog reduceres den i artikel 23, stk. 3, naevnte frist paa to aar til et aar.

2. Den i stk. 1 naevnte procedure kan untlades, saafremt en kontraherende stat eller et af De europaeiske Faellesskaber allerede er deltager i den multilaterale konvention, saafremt dennes formaal er at revidere en konvention, som den paagaeldende stat allerede er deltager i, eller saafremt det drejer sig om en konvention, der er indgaaet inden for rammerne af traktaterne om oprettelse af De europaeiske Faellesskaber.

Artikel 25

Er en kontraherende stat af den opfattelse, at den ved konventionen opnaaede harmonisering vil blive beroert ved indgaaelsen af en overenskomst, som ikke er omfattet af artikel 24, stk. 1, kan den paagaeldende stat anmode generalsekretaeren for Raadet for De europaeiske Faellesskaber om at foranstalte konsultationer mellem de stater, der har undertegnet konventionen.

Artikel 26

Enhver kontraherende stat kan anmode om revision af konventionen. I saa fald skal formanden for Raadet for De europaeiske Faellesskaber indkalde til en konference om revision.

Artikel 27

1. Denne konvention gaelder for de kontraherende staters europaeiske omraader, herunder Groenland, og for alle omraader af Den franske Republik.

2. Uanset stk. 1

a) gaelder konventionen ikke for Faeroerne, medmindre kongeriget Danmark fremsaetter anden erklæring;

- b) gælder konventionen ikke for europæiske områder uden for Det forenede Kongerige, hvis internationale forbindelser varetages af dette, medmindre Det forenede Kongerige fremsætter anden erklæring vedrørende et saadant område;
- c) gælder konventionen for De nederlandske Antiller, saafremt kongeriget Nederlandene fremsætter erklæring herom.

3. De nævnte erklæringer kan fremsættes til enhver tid ved meddelelse til generalsekretæren for Raadet for De europæiske Fællesskaber.

4. Appelsager, der i Det forenede Kongerige indledes mod afgørelser truffet af retter i et af de i stk. 2, litra b, nævnte områder, betragtes som sager, der verserer for disse retter.

Artikel 28

1. Denne konvention er fra den 19. juni 1980 åben for undertegnelse for de stater, der har undertegnet traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber.

2. Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes af de stater, der har undertegnet den. Ratifikations-, accept eller godkendelsesdokumenterne deponeres hos generalsekretæren for Raadet for De europæiske Fællesskaber.

Artikel 29

1. Konventionen træder i kraft den første dag i den tredje måned efter deponeringen af det syvende ratifikations-, accept eller godkendelsesdokument.

2. For stater, som har undertegnet konventionen, og som ratificerer, accepterer eller godkender den på et senere tidspunkt, træder konventionen i kraft den første dag i den tredje måned efter deponeringen af ratifikations-, accept eller godkendelsesdokumentet.

Artikel 30

1. Konventionen gælder i 10 år fra den dag, den er traadt i kraft i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, ogsaa for stater, for hvilke den er traadt i kraft på et senere tidspunkt.

2. Konventionen fornyes stiltiende for fem år ad gangen, medmindre den opsiges.

3. En kontraherende stat, som ønsker at opsiges konventionen, skal give generalsekretæren for Raadet for De europæiske Fællesskab er meddelelse herom mindst seks måneder før udløbet af tiårs-, henholdsvis femårsperioden. Opsigelsen kan begrænses til kun at angaa et område, som konventionen er blevet udstrakt til ved erklæring i henhold til artikel 27, stk. 2.

4. Opsigelsen har kun virkning for den stat, som har afgivet den. Konventionen forbliver i kraft mellem de øvrige kontraherende stater.

Artikel 31

Generalsekretæren for Raadet for De europæiske Fællesskaber skal give de stater, der er parter i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, meddelelse om

- a) undertegnelserne;
- b) deponering af hvert ratifikations-, accept- eller godkendelsesdokument;
- c) datoen for konventionens ikrafttræden;
- d) meddelelser, anmodninger og erklæringer afgivet i medfør af artikel 23-27 og 30; samt
- e) forbehold og tilbagekaldelser af forbehold i henhold til artikel 22.

Artikel 32

Den protokol, der er knyttet som bilag til konventionen, udgør en integrerende del af denne.

Artikel 33

Den konvention, der er udfærdiget i ét eksemplar på dansk, engelsk, fransk, irsk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke tekster har samme gyldighed, deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Raadet for De europæiske Fællesskaber. Generalsekretæren fremsender en bekræftet genpart til regeringerne i hver af de stater, der har undertegnet konventionen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede behørigt befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig befugten Unterzeichneten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente convention.

Daa fhianú sin, shínigh na daoine seo thíos, arna n-údarú go cuí chuige sin, an Coinbhinsiún seo.

In fede di che, i sottoscritti, debitamente autorizzati a tal fine, hanno firmato la presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Udfærdiget i Rom, den nittende juni nitten hundrede og firs.

Geschehen zu Rom am neunzehnten Juni neunzehnhundertachtzig.

Done at Rome on the nineteenth day of June in the year one thousand nine hundred and eighty.

Fait à Rome, le dix-neuf juin mil neuf cent quatre-vingt.

Arna dhéanamh sa Róimh, an naoú lá déag de Mheitheamh sa bhliain míle naoi gcéad ochtó.

Fatto a Roma, addì diciannove giugno millenovecentoottanta.

Gadaan te Rome, de negentiende juni negentienhonderd tachtig.

Pour le royaume de Belgique

Voor het Koninkrijk België

Paa kongeriget Danmarks vegne

Fuer die Bundesrepublik Deutschland

Pour la République française

Thar ceann na hÉireann

Per la Repubblica italiana

Pour le grand-duché de Luxembourg

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

PROTOKOL

De hoeje kontraherende parter er blevet enige om foelgende bestemmelse, der er knyttet som bilag til konventionen:

Uanset konventionens bestemmelser kan Danmark opretholde de i Soelovens § 169 indeholdte regler vedroerende den lov, som skal anvendes paa spoergsmaal angaaende soetransport af gods, og aendre disse regler uden af foelge den procedure, der er foreskrevet i artikel 23 i konventionen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede behoerigt befuldmaegtigede underskrevet denne protokol.

Zu Urkund dessen hyben die hierzu gehoerig befugten Unterzeichneten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent protocole.

Dà fhianú sin, shínigh na daoine seo thíos, arna n-údarú go cuí chuige sin, an Protacal seo.

In fede di che, i sottoscritti, debitamente autorizzati a tal fine, hanno firmato il presente protocollo.

Ten blijke waarvan, de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Protocol hebben geplaatst.

Udfaerdiget i Rom, den nittende juni nitten hundrede og firs.

Geschehen zu Rom am neunzehnten Juni neunzehnhundertachtzig.

Done at Rome on the nineteenth day of June in the year one thousand nine hundred and eighty.

Fiat à Rome, le dix-neuf juin mil neuf cent quatre-vingt.

Arna dhéanamh sa Róimh, an naoú lá déag de Mheitheamh sa bhliain míle naoi gcéad ochtó.

Fatto a Roma, addi diciannove giugno millenovecentoottanta.

Gedaan te Rome, de negentiende juni negentienhonderd tachtig.

Pour le royaume de Belgique

Voor het Koninkrijk België

Paa kongeriget Danmarks vegne

Fuer die Bundesrepublik Deutschland

Pour la République française

Thar ceann na hÉireann

Per la Repubblica italiana

Pour le grand-duché de Luxembourg

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

FAELLESERKLAERING

Regeringerne for kongeriget Belgien, kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Irland, Den italienske Republik, storhertugdømmet Luxembourg, kongeriget Nederlandene og Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands er paa tidspunktet for undertegnelsen af konventionen om, hvilken lov der skal anvendes paa kontraktlige forpligtelser, enige om:

I. i bestraebelse paa i videst muligt omfang at undgaa spredning af lovvalgsregler i adskillige retsakter og forskelle mellem disse regler,

at give udtryk for oensket om, at De europæiske Fællesskabers institutioner under udoevlsen af deres beføjelser efter traktaterne om deres oprettelse i givet fald vil bestraebe sig paa at gennemfoere lovvalgsregler, som i videst muligt omfang er i overensstemmelse med reglerne i denne konvention;

II. at erklære som deres hensigt fra undertegnelsen af denne konvention, og indtil de bliver bundet af dennes artikel 24, at raadfoere sig med hinanden, saafremt en stat, som har undertegnet konventionen, oensker at blive deltager i en konvention, i forhold til hvilken den i artikel 24 omhandlede procedure ville finde anvendelse;

III. under hensyn til det bidrag, konventionen om, hvilken lov der skal anvendes paa kontraktlige forpligtelser, yder til harmoniseringen af lovvalgsregler inden for De europæiske Fællesskaber, at give udtryk for den opfattelse, at enhver stat, som bliver medlem af De europæiske Fællesskaber, boer tiltraede denne konvention.

Til bekraeftelse heraf har undertegnede behoerigt befuldmaegtigede underskrevet denne fælleserklæring.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehoerig befugten Unterzeichneten ihre Unterschriften unter diese gemeinsame Erklarung gesetzt.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Joint Declaration.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente déclaration commune.

Dá fhianú sin, shínigh na daoine seo thíos, arna n-údarú go cuí chuige sin, an Dearbhu Comhphairteach seo.

In fede di che, i sottoscritti, debitamente autorizzati a tal fine, hanno firmato la presente dichiarazione comune.

Ten blijke waarvan, de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder deze Verklaring hebben geplaatst.

Udfaerdiget i Rom, den nittende juni nitten hundrede og firs.

Geschehen zu Rom am neunzehnten Juni neunzehnhundertachtzig.

Done at Rome the nineteenth day of June in the year one thousand nine hundred and eighty.

Fait à Rome, le dix-neuf juin mil neuf cent quatre-vingt.

Arna dhéanamh sa Róimh, an naoú lá déag de Mheitheamh sa bhliain míle naoi gcéad ochtó.

Fatto a Roma, add'i diciannove giugno millenovecentottanta.

Gedaan te Rome, de negentiende juni negentienhonderd tachtig.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

Paa kongeriget Danmarks vegne

Fuer die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

FAELLESERKLAERING

Regeringerne for kongeriget Belgien, kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Irland, Den italienske Republik, storhertugdømmet Luxembourg, kongeriget Nederlandene og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands -

som paa tidspunktet for undertegnelsen af konventionen om, hvilken lov der skal anvendes paa kontraktlige forpligtelser,

oensker at sikre en saa effektiv gennemfoerelse som muligt af konventionens bestemmelser, og

tilstraerber at undgaa, at forskellige fortolkninger af konventionen skal skade dens enheds-

karakter -

erklærer sig rede til:

1. at undersøge muligheden for at tillægge De europæiske Fællesskabers Domstol kompetence paa visse omraader, og i paa kommende tilfaelde indlede forhandlinger om en aftale med henblik herpaa;
2. at etablere kontakter med regelmæssige mellemrum mellem deres repraesentanter.

Til bekræftelse heraf har undertegnede behoerigt befuldmaegtigede underskrevet denne faelles erklæring.

Zu Urkund dessen hyben die hierzu gehoerig befugten Unterzeichneten ihre Unterschriften unter diese gemeinsame Erklærung gesetzt.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Joint Declaration.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente déclaration commune.

Dá fhianú sin, shínigh na daoine seo thíos, arna n-údartú go cuí chuige sin, an Dearbhu Comhphairteach seo.

In fede di che, i sottoscritti, debitamente autorizzati a tal fine, hanno firmato la presente dichiarazione comune.

Ten blijke waarvan, de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder deze Verklaring hebben geplaatst.

Udfaerdiget i Rom, den nittende juni nitten hundrede og firs.

Geschehen zu Rom am neunzehnten Juni neunzehnhundertachtzig.

Done at Rome on the nineteenth day of June in the year one thousand nine hundred and eighty.

Fait à Rome, le dix-neuf juin mil neuf cent quatre-vingt.

Arna dhéanamh sa Róimh, an naoú lá déag de Mheitheamh sa bhliain míle naoi gcéad ochtó.

Fatto a Roma, addi diciannove giugno millenovecentoottanta.

Gedaan te Rome, de negentiende juni negentienhonderd tachtig.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

Paa kongeriget Danmarks vegne

Fuer die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland